

uire obligationis pignorꝝ actū
fuit fidei uisoribꝝ iubatio non
cōtingit.

d. a. Vital. ide uisor seu mā
dator si in usuris qꝫ obligatus ē.
iusta causā recusandi soluē eas
nō ht. ut aut̄ id qꝫ cū alto fide
uissit nō solu cōueniat s; dñm
dat̄ actio. int̄ eos qꝫ soluendo s;
an cōdegnationē ex ordine pos

cōpetit p̄ses, s;
perit. reddi uic
7 H. qꝫ reo stipulan
ita demū ad uos t
ta nōis redēption
brata ē uobqꝫ ma
ones. qꝫ si factū ē
sequētibꝝ adūfis s;
ordinariā uirisdi
clarissim⁹ impiet.